

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., a Mgr. Michaely Bejčkové v právní věci žalobkyně: **Ing. J. P.**, zast. Mgr. Radimem Vašendou, advokátem se sídlem Rožnovská 241, Frenštát pod Radhoštěm, proti žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**, se sídlem tř. Tomáše Bati 21, Zlín, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 9. 2012, č. j. KUZL/58888/2012, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 26. 1. 2015, č. j. 58 A 8/2013 – 74,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádost žalobkyně o prodloužení lhůty k vyjádření se k otázce doručení rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 26. 1. 2015, č. j. 58 A 8/2013 – 74, **s e z a m í t á .**
- III. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- IV. Ustanovenému zástupci žalobkyně Mgr. Radimu Vašendovi, advokátovi se sídlem Rožnovská 241, Frenštát pod Radhoštěm, **s e n e p ř i z n á v á** odměna za zastupování v řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“), kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalovaného specifikovanému v záhlaví. Tímto rozhodnutím bylo stěžovatelce odepráno právo nahlédnout do spisu ve věci přestupku.

[2] Před meritorním posouzením věci se Nejvyšší správní soud zabývá otázkou splnění zákonem stanovených podmínek pro řízení o kasační stížnosti. Jednou z podmínek je i požadavek na podání kasační stížnosti ve stanovené lhůtě.

[3] Dle § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů od doručení rozhodnutí, zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout.

[4] Počítání lhůty pro podání kasační stížnosti se řídí ustanovením § 40 odst. 1 s. ř. s., dle kterého lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. Dle § 40 odst. 2 s. ř. s. končí lhůta určená podle týdnů uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty.

[5] Jelikož je ve věci sporné mimo jiné i doručení napadeného rozsudku stěžovateli, Nejvyšší správní soud musel tuto otázku přezkoumat. Z předloženého spisu krajského soudu ověřil, že napadený rozsudek krajského soudu, který rovněž obsahoval poučení o možnosti podat proti němu kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení u Nejvyššího správního soudu, byl stěžovateli prostřednictvím jí ustanoveného zástupce, Mgr. Radima Vašendy, advokáta, doručen do datové schránky ve středu 28. 1. 2015 (doručenka na č. l. 79 spisu krajského soudu). Uvedený zástupce byl stěžovateli ustanoven usnesením ze dne 5. 5. 2014, č. j. 58 A 8/2013 – 51. Dle § 42 odst. 2 s. ř. s. má-li účastník řízení zástupce, doručuje se pouze tomuto zástupci. Krajský soud tak správně napadený rozsudek doručil ustanovenému zástupci, nikoli přímo stěžovateli. O tom, že jí byl zástupce ustanoven, stěžovatelka prokazatelně věděla, a to už z toho důvodu, že proti usnesení, jímž jí byl ustanoven, podala kasační stížnost, o které bylo zamítavým výrokem rozhodnuto kasačním soudem (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 11. 2014, č. j. 9 As 176/2014 – 51). Stěžovatelkou tvrzené doručování napadeného rozsudku vyvěšením na úřední desce a postupy soudu, které by jí znemožnily se s rozsudkem seznámit, nebyly shledány. Datum doručení rozsudku potvrdil i ustanovený zástupce v přípisu ze dne 16. 9. 2015, který zaslal v posuzované věci Nejvyššímu správnímu soudu.

[6] Konec lhůty dvou týdnů pro podání kasační stížnosti dle § 40 odst. 2 s. ř. s. tak v návaznosti na výše uvedené připadl na den, který se svým pojmenováním shodoval se dnem určujícím počátek běhu lhůty, tj. na středu 11. 2. 2015. Tento den byl posledním dnem pro včasné podání kasační stížnosti, tj. pro její předání soudu nebo zaslání prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předání orgánu, který má povinnost ji doručit.

[7] Kasační stížnost však byla doručena osobně stěžovatelkou na krajský soud až dne 3. 8. 2015. Nejvyšší správní soud proto dospěl k závěru, že kasační stížnost byla podána opožděně, a z tohoto důvodu ji podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., odmítl.

[8] Vzhledem k uvedenému by bylo neúčelné prodlužovat lhůtu, jež byla dána stěžovateli k upřesnění dle ní údajně sporných okolností ohledně doručení napadeného rozsudku. Její zástupce potvrdil, že mu byl rozsudek řádně doručen do datové schránky dne 28. 1. 2015, kasační stížnost je proto evidentně opožděná a tento závěr není možné zvrátit. Žádosti o prodloužení lhůty pro vyjádření stěžovatelky proto soud nevyhověl.

[9] Závěrem Nejvyšší správní soud konstatuje, že nemohl přihlídnout k námitce podjatosti JUDr. Jany Záviské. Podle § 8 odst. 5 s. ř. s. může účastník nebo osoba zúčastněná na řízení „namítnout podjatost soudce, soudní osoby, tlumočnicka nebo znalce. Námitku musí uplatnit do jednoho týdne ode dne, kdy se o podjatosti dozvěděl; zjistí-li důvod

pokračování

podjatosti při jednání, musí ji uplatnit při tomto jednání. K později uplatněným námitkám se nepřihlíží.“

[10] Stěžovatelka uplatnila námitku podjatosti současně s podáním kasační stížnosti dne 3. 8. 2015. Z úředního záznamu založeného na č. l. 49 spisu krajského soudu vyplývá, že ve věci jedná a rozhoduje JUDr. Jana Záviská od 3. 2. 2014, a to v souladu se změnou rozvrhu práce č. 2. O této změně rozvrhu práce nebyla stěžovatelka nijak poučena a o skutečnosti, že ve věci rozhoduje JUDr. Jana Záviská, se tak dozvěděla až z usnesení krajského soudu ze dne 5. 5. 2014, č. j. 58 A 8/2013 - 51. Z doručenky na č. l. 52 spisu krajského soudu vyplývá, že toto usnesení bylo stěžovatelce doručeno 27. 5. 2014. Skutečnosti, ve kterých stěžovatelka spatřuje podjatost, jí musely být známy již od tohoto data, nejpozději však od okamžiku doručení meritorního rozsudku ve věci (viz výše). Stěžovatelka tak uplatnila námitku podjatosti až po lhůtě 1 týdne stanovené v § 8 odst. 5 s. ř. s. I pokud by soud přistoupil na tvrzení stěžovatelky, že se s rozsudkem seznámila až 22. 7. 2015, byla by námitka uplatněna opožděně. K takové námitce se nepřihlíží.

[11] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[12] V řízení před krajským soudem byl stěžovatelce ustanoven advokát Mgr. Radim Vašenda, který ji zastupoval i v řízení o kasační stížnosti (§ 35 odst. 8, věta poslední, s. ř. s.). V takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát. Nejvyšší správní soud nepřiznal ustanovenému zástupci za řízení o kasační stížnosti odměnu za zastupování z důvodu, že ustanovený zástupce neučinil v kasačním řízení žádný kvalifikovaný úkon právní služby [§ 11 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů].

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. září 2015

JUDr. Radan Malík
předseda senátu